

debattredaktör Mats Olofsson
090-15 11 82
faxnr: 090-77 46 47 e-post: debatt@vk.se

tisdag 30 november 2010
VÄSTERBOTTENS-KURIREN

En utredare föreslår att skogigt relevant företagsekonomisk forskning i Umeå flyttas till Uppsala. Varför? Institutionen för Skogsekonomi i Umeå har utmärkt kvalitet och kompetens. Jägmästarprogrammet gemensamma del ges i Umeå och skogssektorn är av stor ekonomisk betydelse för Sverige. Skoglig företagsekonomi måste vara en väl integrerad del av hela jägmästarutbildningen, inte bara en mer eller mindre frikopplad avslutning för vissa studenter i Uppsala.

Flytta ej skogsekonomi från Umeå

UMEÅ ÄR skogsvetenskapliga fakultetens huvudort. Skogsvetenskapliga fakulteten är en del av SLU, Sveriges lantbruksuniversitet, vilket har rektor och central administration i Uppsala. Skogen utgör mer än halva Sveriges areal. Skogen och skogsnäringsen är av dominerande betydelse för samhället i stora delar av Sverige, särskilt i Norrland.

Sveriges högsta skogliga utbildning, jägmästarutbildningen, bedrivs i Umeå. Alla Sveriges jägmästarstudenter genomför den första delen av sin utbildning i Umeå och det vanligaste är att läsa hela utbildningen i Umeå. Det är för enskilda studenter även möjligt att genomföra vissa delar av den senare delen av sina studier på annan ort, exempelvis Alnarp i Skåne, eller i Uppsala.

Varför ska inte jägmästarstudenterna i Umeå få ta del av landets bästa skogliga företagsekonomiska forskning och anknyttande utbildning? Varför ska det inte också i framtiden, i Umeå, vara möjligt att fördjupa sig inom detta område, även på forskarutbildningsnivå?

FOTO:
TORBJÖRN
JAKOBSSON

Peter Lohmander är professor i skoglig företagsekonomi med inriktning mot ekonomisk optimering vid Sveriges lantbruksuniversitet, skogsvetenskapliga fakulteten, SLU i Umeå.

konferens i Moskva där högsta chefen för hela Ryska Federationens skogar var närvarande. Ryska Federationens skogar har ett virkesförråd som är mer än 25 gånger högre än Sveriges virkesförråd.

Samma månad var jag ordförande och talare vid "European Biomass and Bioenergy Forum" med hela EU:s energiindustri, Södras ordförande, WWF och EU kommissionen representerade. Under 2011 är jag Sveriges ende huvudtalare vid den globala konferensen "Systems Analysis in Forestry". Jönsson verkar ovetande om detta.

INSTITUTIONEN FÖR Skogsekonomi i Umeå har utmärkt kvalitet och kompetens inom sitt verksamhetsområde, vilket till väsentlig del innefattar skoglig företagsekonomi. Dessutom kan givetvis verksamheten stärkas ytterligare om SLU prioriterar denna verksamhet.

Om nu Jönsson menar att SLU i Umeå, av flera skäl, inte fokuserar på hans egen specialitet redovisning, kan vi enkelt konstatera att sådan expertis finns på 300 meters avstånd från jägmästarutbildningen i Umeå, nämligen på Handels-högskolan vid Umeå universitet.

Jägmästarprogrammet gemensamma del ges i Umeå och skogssektorn är av stor ekonomisk betydelse för Sverige. Skoglig företagsekonomi måste därför vara en väl integrerad del av hela jägmästarutbildningen och inte bara vara en mer eller mindre frikopplad avslutning för vissa studenter i Uppsala.

PETER LOHMANDER

JÄGMÄSTARUTBILDNINGEN ÄR populär och lockar många studenter till varje utbildningsplats. Studenterna har av detta skäl bra betyg från gymnasiet och utbildningen kan hålla en god kvalitet. Utbildningen är mångsidig. Jägmästare lär sig det mesta om växter och djur och hur man ekonomiskt och tekniskt, på ett rationellt sätt, kan och bör hantera växande skogar, skogsbilvägar och skogsföretag, såväl under olika omständigheter i Sverige som i andra länder. Forskarutbildning bedrivs också i Umeå. Man kan specialisera sig mot ekonomiska, biologiska och tekniska frågeställningar med koppling till skogsresurser. Vi har en hög andel utländska forskarstudenter, vilka representerar alla världsdelar.

Man tycker nu att läget borde se ljus ut. Vi har ju denna kompletta, mångsidiga och mycket väl motiverade verksamhet i funktion här i Umeå. Men, ack vad man bedrar sig.

Professor Emeritus Sten Jönsson från Göteborg, har skrivit texten: "Utredning om forskning inom ekonomi/landsbygdsföretagande vid SLU". (Dnr SLU ua 50-1189/10). Han kom bland annat fram till följande, mycket omvälvande, slutsats:

"En koncentration av företags-

ekonomisk forskning till Uppsala bör ske för att få till stånd den kritiska massa som kan ge utdelning i akademisk excellens. Samarbetet med Umeå och Alnarp bör ägnas särskild uppmärksamhet eftersom koncentrationen till Uppsala kräver att forskare i ökad utsträckning pendlar till dessa orter för att föra in sina forskningsresultat i utbildningen på avancerad nivå."

JÖNSSONS SLUTSATS är alltså att en mycket viktig del av den nu existerande verksamheten inte ska finnas kvar i Umeå. Vad händer med det samlade greppet, den rationella analysen, av verksamheten i skogssektorn, i skogsföretag och anknyttande verksamheter, om vi inte ska ha skogligt relevant företagsekonomisk forskning i Umeå?

Vem kan hävda att det går att bygga upp en meningsfull verksamhet och utbildning inom skogsproduktion eller skogsindustriell verksamhet utan relevanta ekonomiska analyser? Varför ska inte jägmästarstudenterna i Umeå få ta del av landets bästa skogliga företagsekonomiska forskning och anknyttande utbildning? Varför ska det inte också i framtiden, i Umeå, vara möjligt att fördjupa sig inom

detta område, även på forskarutbildningsnivå?

Man frågar sig vad denne Jönsson egentligen vet om den verksamhet som han anser måste flyttas till Uppsala. Han är pensionerad från sin tjänst i Göteborg med inriktning mot redovisning. Han har aldrig genomfört någon forskning eller undervisning som har med skogsekonomi att göra.

Jönsson har aldrig talat med mig. Han förefaller inte ens känna till att min verksamhet existerar. Det är ett rimligt minimikrav, eftersom hans slutsats i första hand berör min verksamhet. Jag är nämligen, sedan 10 år, den ende professorn i skoglig företagsekonomi, i Umeå. Professurens inriktning är ekonomisk optimering. Jag är även docent i skogsekonomi, skoglig doktor i skogsekonomi samt civiljägmästare. I Jönssons utredning står att institutionen för skogsekonomi "inte har tillfredsställande förankring i näringen".

Detta är helt fel. Jag har exempelvis det senaste halvåret, samverkat med personal från SCA, Norrskog och Korsnäs, under olika utbildningsmoment. Inom forskningsprojekt och konferenser har jag dessutom under det senaste halvåret samverkat med Sveaskog, Korsnäs, Holmen, Södra och E.ON.

Dessutom skriver jag i skogsnäringens medier och tidskrifter. Medverkar i SVT och diskuterar skogliga frågor. Etcetera.

I JÖNSSONS utredning står att institutionen för skogsekonomi har "en svaghet i skoglig företagsekonomi". Detta är totalt fel. Det är inte bara det att jag är professor i skoglig företagsekonomi. Jag har dessutom blivit kompetensförklarad för tre andra professurer, nämligen Skogsekonomi, Skoglig Planering och Skogsindustriell Ekonomi.

En av de fem doktorander som jag redan har handlett till lyckade disputationer finns nu i Umeå. Både jag och min tidigare doktorand blev av samtliga sakkunniga professorer, under år 2009, förklarade kompetenta till en professur i "skogindustriell ekonomi" som SLU ville tillsätta i Uppsala. Av outgrundliga skäl tillsatte inte SLU den professuren i Uppsala!

Man kan därför knappast hävda att det inte finns kompetens i Umeå och att man därför måste flytta ekonomi till Uppsala! Jönssons utredning är osaklig.

I omvärlden är jag en känd skogsekonomisk professor. I september var jag den ende icke ryska huvudtalaren vid en stor skogs-